

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 300

ΝΟΜΟΙ

Περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας.

Νόμος 3607

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐρχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἄδεια πρὸς ἱδρυσιν φαρμακείου χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνώμας τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, μόνον εἰς ἐπιστήμονας φαρμακοποιούς, κεκτημένους τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων νόμιμα προσόντα ἀσκήσεως τῆς φαρμακευτικῆς, τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ ἐκπληρώσαντας τὴν στρατιωτικὴν τῶν ὑποχρέωσιν, ἢ νομίμως ἀπηλλαγμένους τούτης.

Ἄρθρον 2.

1. Φαρμακεῖον ἱδρύεται ἐν πάσῃ πόλει, κώμῃ, ἢ χωρίῳ, ὡς καὶ εἰς πάντα συνοικισμόν, ἀναγεγραμμένον εἰς τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους, αὐτοτελῆ, αὐθύπαρκτον καὶ μὴ ἀποτελοῦντα συνέχειαν πόλεως, κώμης, χωρίου ἢ ἐτέρου συνοικισμού καὶ ἔχοντα τοὐλάχιστον 500 κατοίκους.

2. Ἡ μεταφορὰ τῶν εἰς τοὺς Συνοικισμοὺς ἱδρυθέντων ἢ ἱδρυμένων φαρμακείων εἰς πλησιόχωρον πόλιν, κώμην, χωρίον ἢ συνοικισμόν ὡς καὶ τάναντα ἀπαγορεύεται, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἐπεκτεινόμενον κατὰ τὰ νόμιμα τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, κώμης, χωρίου ἢ συνοικισμού πρὸς τὸν παρακείμενον συνοικισμόν, ἤθελε συμπεριληφθῇ ἐν αὐτῷ τὸ σημεῖον τοῦ συνοικισμού εἰς ὃ λειτουργεῖ τὸ φαρμακεῖον, ὅποτε ἡ σχετικὴ ἄδεια λειτουργίας αὐτοῦ λογίζεται ὡς χορηγηθεῖσα διὰ τὴν ἐπεκτεινόμενην πόλιν, κώμην, χωρίον ἢ συνοικισμόν.

3. Τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους ἱδρυμένους συνοικισμοὺς ἐφ' ὅσον οὗτοι πληροῦσι τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

4. Εἰς φαρμακοποιούς ὑποβαλόντας αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 3601 ὡς καὶ τοὺς λαβόντας τὸ Πανεπιστημιακὸν τῶν πτυχίων κατὰ τὸν μῆνα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου ἡ ἄδεια παρέχεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἁρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων».

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἱδρυσιν φαρμακείου τηροῦνται αἱ ἀκόλουθοι ἀναλογίαι ὡς πρὸς τὸν πληθυσμόν:

1. Ἐπὶ πληθυσμοῦ τοὐλάχιστον 500 κατοίκων ἱδρύεται ἓν φαρμακεῖον.

2. Ἐπὶ πληθυσμοῦ ὑπερβαίνοντος τοὺς 2.500 κατοίκους

ἐπιτρέπεται ἡ ἱδρυσις δευτέρου φαρμακείου. Διὰ πλείονα τῶν δύο φαρμακεία ὑπολογίζεται ἐν φαρμακείον ἀνὰ 4000 κα τοίκους.

3. Ὁ πληθυσμὸς λογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς τοῦ Κράτους.

4. Τὰ κατὰ παράθεσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ ἱδρυόμενα φαρμακεία κλείονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, οἱ δὲ ἱδρυσάντες ταῦτα τιμωροῦνται αὐτεπαγγέλτως διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 5.000—10.000 δραχμῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ λαβόντες ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ὀφείλουσιν ἐντὶς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν λογιζομένων εἴτε ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀδείας, εἴτε (ἐν περιπτώσει μὴ κοινοποιήσεως ταύτης, λόγω μὴ ἀνευρέσεως τοῦ ενδιαφερομένου) μετὰ εἰκοσαήμερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ καταστήσωσιν αὐτὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ ἄδεια θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρον 5.

Αἱ αἰτήσεις περὶ ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείων γίνονται δεκταὶ μόνον ἐφ' ὅσον ἐπιδίδονται νομίμως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἴτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγίεινῆς, εἴτε εἰς τὰς τοπικὰς δημοσίας ἀρχὰς ἢ τοὺς κατὰ τόπους εἰρηνοδίκας.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ ἄδειαι ἱδρύσεως φαρμακείου χορηγοῦνται εἰς τοὺς αἰτούντας κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἐπιδόσεως τῆς σίτῆσεως αὐτῶν εἰς τὴν δημοσίαν ἀρχήν.

2. Μεταξὺ συγχρόνως αἰτούντων, προτιμᾶται.

α) Ὁ αἰτῶν ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐξ οὗ κατατάσσεται καὶ μὴ κεκτημένος ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ἄλλοῦ.

β) Ὁ ἔχων ἀρχαιοτέραν ἄδειαν ἐξασκήσεως τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος, ὡς αὕτη ἐννοεῖται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου καὶ μὴ λαβὼν ὅπωσδήποτε προηγουμένως ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου.

Ἄρθρον 7.

1. Φαρμακοποιοὺς ἐπιδόσας αἰτήσιν πρὸς λήψιν ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν τινὶ τόπῳ δὲν δικαιούται παραιτούμενος ταύτης νὰ ἐπιδώσῃ νέαν αἰτήσιν ἀδείας πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως εἴτε ἐξεδικάσθῃ αὕτη εἴτε μὴ.

2. Αἰτήσεις χορηγήσεως ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείου ἐκδικασθεῖσα καὶ ἀπορριφθεῖσα ἀπόλλυσι τὴν ἰσχύον αὐτῆς, τῆς σχετικῆς ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως κοινοποιουμένης προσηκόντως.

Ἄρθρον 8.

Εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν φαρμακοποιὸν δὲν δίδεται ἄδεια νὰ ἱδρῇ ἢ διευθύνῃ πλέον τοῦ ἐνὸς φαρμακείου.

"Αρθρον 9.

Πρὸ πάσης ἐνάρξεως λειτουργίας φαρμακείου ἐνεργεῖται, τῇ ὑποχρεωτικῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐπιθεώρησις ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων ἢ πύργου κωλυομένου ἢ ἐλλείποντος ἐκ τοῦ νομιάτρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, κωλυομένου δὲ τοῦ Προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἢ ἐπιθεωρήσις ἐνεργεῖται ὑπὸ μόνου τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων ἢ ὑπὸ τοῦ Νομιάτρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἐκθεσὶν τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγίεινῆς, ὅπου ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐπιτρέπεται ἢ ἀπαγορεύεται τὴν λειτουργίαν, ἐκδίδον σχετικὴν διαταγὴν, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ὁποίας καὶ μόνον ἀρχεται ἡ λειτουργία τοῦ φαρμακείου.

Ἡ ἄδεια πρὸς λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου κοινοποιεῖται διὰ τοῦ Νομιάτρου ἢ τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ ἡ λειτουργία τοῦ φαρμακείου ἀρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν κοινοποιεῖται καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου.

Φαρμακεία εὐρισκόμενα ἄνευ τῆς μετὰ προηγουμένην ἐπιθεώρησιν ἐκδιδουμένης ἁδείας ἐν λειτουργίᾳ, κλείονται προσωκαίρως καὶ οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ προστίμου χιλίων δραχμῶν ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγίεινῆς.

"Αρθρον 10.

1. Τὸ φαρμακεῖον διευθύνεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου ἰδιοκτῆτου φαρμακοποιοῦ ἢ προσωρινῶς καὶ τοῦ κατόπιν ἁδείας τοῦ Ὑπουργείου νομίμου ἀντικαταστάτου αὐτοῦ, ὑπέχοντος ἀπάσας τὰς εὐθύνας περὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου καὶ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐκαστοῦ ἐκδιδοντος ἐδικτοῦ νόμου περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν φαρμακείων. Ἡ ἄδεια ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀδειούχου ἰδιοκτῆτου τοῦ φαρμακείου ὑπὸ ἐτέρου φαρμακοποιοῦ μὴ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακεῖον διὰ χρονικὸν διάστημα ἀνώτερον τῶν δύο μηνῶν παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγίεινῆς εἰς περιπτώσεις ἀσθενείας ἢ ταξιδίου τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ πρὸς εὐχετέραν μόρφωσιν ἢ καὶ καὶ δι' ἐτέρας ἐξαιρετικὰς λόγους, τοὺς δὲ ποῖους τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγίεινῆς ἤθελε κρίνει ἐπαρκεῖς. Ἡ αἴτησις παροχῆς ἁδείας πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ ὑπὸ ἐτέρου, μὴ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακεῖον προσυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀντικαταστάτου οὗτοῦ φαρμακοποιοῦ, ὅστις καὶ ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἰδιοκτῆτου, ὑπέχει ἀκεραίας τὰς εὐθύνας τῆς διευθύνσεως τοῦ φαρμακείου.

2. Ἐπὶ ἀπουσίᾳ μικροτέρᾳ τῶν δύο μηνῶν καὶ ἐλλείψει βοηθοῦ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, δύνανται καὶ οἱ βοηθοὶ φαρμακείων ν' ἀντικαταστήσωσι τὸν ἀπουσιάζοντα φαρμακοποιόν, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἐτέρου φαρμακοποιοῦ. ἔχοντος φαρμακεῖον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ὄντος συνυπευθύνου μετὰ τοῦ βοηθοῦ διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου.

Ἡ λειτουργία τοῦ φαρμακείου ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἐτέρου φαρμακοποιοῦ, ἔχοντος φαρμακεῖον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ ἰδιοκτῆτου φαρμακοποιοῦ πρὸς τὸν οἰκεῖον Νομιάτρων καὶ τούτου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγίεινῆς, μόνον διὰ δύο μῆνας καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν συνεχείᾳ ἢ διακεκομμένως.

Εἰς ἃ μέρη δὲν ὑφίστανται πλέον τῶν τριῶν φαρμακείων ἢ ὡς ἄνω ἐπίβλεψις τοῦ φαρμακείου δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἱατρὸν ἐγκατεστημένον ἐκεῖ μονίμως, ἔνθα ἐδρεύει τὸ φαρμακεῖον.

Τὰ ἐδάφια γ' καὶ δ' τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἀρθρου 10 διαγράφονται καὶ ἀντ' αὐτῶν προστίθεται ὡς γ' ἐδάφιον τὸ ἀκόλουθον.

«Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος ἀρθρου τιμωροῦνται διὰ προστίμου χιλίων ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγίεινῆς Ὑπουργοῦ».

"Αρθρον 11.

1. Φαρμακεῖον ἀρξάμενον τῆς λειτουργίας αὐτοῦ δὲν δύναται ν' ἀργήσῃ ἢ μείνῃ κλειστὸν ἄνευ σχετικῆς ἁδείας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινῆς.

2. Ἄδεια πρὸς πρόσκαιρον κλείσιμον τοῦ φαρμακείου δίδεται διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἑξάμηνον.

α') Διὰ μεταφορὰν ἢ ἀνακαινίσιν τοῦ φαρμακείου.

β') Διὰ λόγους ὑγείας.

γ') Ὅσακις ἔνεκα οἰκονομικῶν ἢ ἄλλων λόγων, ἤθελε κρίνει τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι εἶναι ἀδύνατον διὰ τὸν φαρμακοποιόν ἡ ἀνεύρεσις ἀντικαταστάτου.

δ') Εἰς τόπους ἐνθα ὑπάρχει ἐν μόνον φαρμακεῖον ἢ ἄδεια τοῦ προσκαίρου κλεισίματος δίδεται εἰς ἐξαιρετικὰς ὁλως περιπτώσεις καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου. Ἐν περιπτώσει τοιούτου κλεισίματος, δύναται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγίεινῆς Ὑπουργοῦ, νὰ χρηγῶσι φάρμακα οἱ ἱατροί, ἐφ' ὅσον δὲν λειτουργεῖ ἕτερον φαρμακεῖον, ὑποχρεουμένου τοῦ φαρμακοποιοῦ, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν του, εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν εἰς καλὴν κατάστασιν ὑπολειφθέντων εἰς τὸν ἱατρὸν φαρμάκων καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν χονδρικῆς πωλήσεως.

3. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, μὲ πρόστιμον 500- 2000 δραχμῶν εἰσπραττομένων συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νόμου. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀργίας φαρμακείου πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ἄνευ ἁδείας, δι' ὀριστικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἁδείας λειτουργίας αὐτοῦ.

Συστέγασις Μεταφορᾶς.

"Αρθρον 12.

1. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ἡ συστέγασις 2 ἢ 3 τὸ πολὺ λειτουργούντων φαρμακείων ἐν πόλει, ἐχούσῃ πλείονα τῶν δύο φαρμακείων, τῶν φαρμακοποιῶν τῶν συστεγαζομένων φαρμακείων ὄντων ἄλληλεγγύως ὑπευθύνων διὰ πᾶσαν παράβασιν νόμου καὶ διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν φαρμακείων των καὶ ὑποχρεουμένων, ὅπως ἀναγράφωσι τὰ ὀνόματά των ἐπὶ τῶν προθηκῶν, ὡς καὶ τῶν ἐτικετῶν τῶν φαρμακείων.

2. Ἐν πόλει ἐχούσῃ 3 φαρμακεία ἐπιτρέπεται ἡ συστέγασις δύο μόνον φαρμακείων.

Ἐν πόλει ἐχούσῃ δύο μόνον φαρμακεία ἡ συστέγασις τούτων δὲν ἐπιτρέπεται.

Τὰ οὕτω συστεγαζόμενα φαρμακεία θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φαρμακείων ὡς κεχωρισμένως λειτουργοῦντα.

"Αρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται ἡ συστέγασις φαρμακείου, φαρμακευπορείου ἢ φαρμακαποθήκης μεθ' οἷσδήποτε ἐτέρου καταστήματος.

Φαρμακεῖον, φαρμακευπορεῖον ἢ φαρμακαποθήκη, στεγαζόμενον μεθ' ἐτέρου καταστήματος κλείεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μέχρις ἐγκαταστάσεως εἰς ἴδιον κατάστημα.

Μεταφορὰ—Μεταθέσεις.

"Αρθρον 14.

1. Ἡ μεταφορὰ φαρμακείου ἀπὸ πόλεως, κώμης ἢ χωρίου εἰς ἄλλο τοιοῦτον ἀπαγορεύεται.

2. Ἐπιτρέπεται μόνον ἀμοιβαία μεταθέσεις φαρμακείων ἀπὸ πόλεως, κώμης, χωρίου ἢ συνοικισμοῦ εἰς ἕτεραν πόλιν, κώμην

ἢ χωρίον ἢ συνοικισμόν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

3. Εἰς τὴν προηγουμένην περίπτωσιν, ὡς καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν φαρμακείου ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9.

Λουτροπόλεις.

* Ἀρθρον 15.

1. Εἰς λουτροπόλεις, ἔνθα δὲν λειτουργοῦσι νομίμως φαρμακεία, ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν λουτρικὴν περίοδον ἱδρυεῖς ὑπὸ τὴν ἐπεύθυνον διεύθυνσιν ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ φαρμακείου ἐξηρητημένου ἐκ φαρμακείου εὐρισκομένου εἰς τὴν πλησιεστέραν πόλιν ἢ καὶ μεταφορὰ φαρμακείου ἐκ τῆς πλησιεστέρας πόλεως, ἐὰν αὕτη ἔχῃ δύο φαρμακεία. Τὸ οὕτω μεταφερθὲν φαρμακεῖον δύναται νὰ διακόπῃ τὴν ἐν λουτροπόλει λειτουργίαν αὐτοῦ, καθ' ὃν χρόνον ἀργοῦσι τὰ λουτρά καὶ νὰ ἐπανερχῇται εἰς τὴν πόλιν ἐξ ἧς μετεφέρθη.

2. Τὰ ἐξηρητημένα φαρμακεία ἢ καὶ τὰ διὰ τὴν λουτρικὴν μόνον περίοδον μεταφερόμενα δὲν ἀποτελοῦσι κώλυμα ἱδρύσεως μονίμου φαρμακείου ἐν τῇ λουτροπόλει καὶ κλείονται, μόλις ὡς ἤθελεν ἱδρυθῇ μόνιμον φαρμακεῖον ἐν αὐτῇ.

3. Ἡ παράβασις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως συνεπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν κατὰ τοῦ παραβάτου τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 4.

Ἐκμίσθωσις ἀδείας φαρμακείων.

* Ἀρθρον 16.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκμίσθωσις ἀδειῶν ἱδρύσεως φαρμακείων.

2. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας καὶ κλείσιμον τοῦ φαρμακείου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, ἐκδιδομένης μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

* Ἀρθρον 17.

1. Ὁ ἀδειούχος τοῦ φαρμακείου δύναται νὰ προσλάβῃ συνεταιῖρον, ἀλλὰ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως ἡ προσωπικὴ διεύθυνσις τοῦ φαρμακείου ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ.

2. Ἡ παράβασις τῆς παρούσης διατάξεως συνεπάγεται τὴν εἰς τὸν ἀδειούχον φαρμακοποιὸν ἐπιβολὴν προστίμου δραχμῶν 1000—3000, ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰσπραττομένου συμφώνως ταῖς διατάξεσι περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Μεταβίβασις — Διατήρησις ἀδείας φαρμακείου.

* Ἀρθρον 18.

1. Φαρμακοποιὸς τηρῶν ἀδιαλείπτως ἐπὶ πλήρη διετίαν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ φαρμακεῖον δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἀδειάν του μετὰ τοῦ φαρμακείου εἰς ἕτερον φαρμακοποιὸν, κεκτημένον τὰ νόμιμα προσόντα, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Α.Υ.Σ. ἐπὶ τῇ ἐπιδόσει ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτήσεων μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

2. Ἡ μεταβίβασις ἀδείας ὄντι φαρμακείου ἀπαγορεύεται.

3. Παραίτησις ἀπὸ αἰτήσεως μεταβιβάσεως φαρμακείου εἰς ἕτερον φαρμακοποιὸν γίνεσθαι δεκτὴ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐγγράφος συγκατάθεσις τοῦ πρὸς δὲν μεταβιβάζεται.

4. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν μεταβιβάσαντα τὴν ἀδειαν φαρμακείου ἢ ἱδρυσεῖς φαρμακείου ἢ ἀποδοχὴ μεταβιβάσεως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ φαρμακείου.

5. Εἰς μέρη ἔνθα ὑπάρχουσιν ὑπεράριθμα φαρμακεία ὁ φαρμακοποιὸς δύναται νὰ διακόψῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου του, ἀποζημιούμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὅποτε ἡ σχετικὴ ἀδεια ἱδρύσεως ἀνακαλεῖται ὀριστικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινῆς.

* Ἀρθρον 19.

1. Ἡ χήρα καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἀποθανόντος φαρμακοποιοῦ, τοῦ ἔχοντος νομίμως ἐν λειτουργίᾳ φαρμακεῖον, καλούμενα κατὰ τὴν νόμιμον αὐτῶν τάξιν εἰς κληρονομίαν αὐτοῦ δύναται, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου τοῦ ἀποβιώσαντος, νὰ διατηρήσῃσι τούτο ἐν λειτουργίᾳ ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ νὰ ἐνασκήσῃσιν ἐντὸς αὐτῆς τὸ δικαίωμα τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἀδείας μετὰ τοῦ φαρμακείου εἰς ἐπιστήμονα φαρμακοποιὸν κατὰ τὰ νενομισμένα. Παρελθούσης τῆς δεκαετίας ἀποβάλλουσιν οὗτοι ὀριστικῶς πᾶν δικαίωμα μεταβιβάσεως, κλειόμενου τοῦ φαρμακείου καὶ ἀνακαλουμένης τῆς ἀδείας. Ἀφ' ἧς ὁμως ἡ χήρα καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἀποβιώσαντος φαρμακοποιοῦ ἀπαλαύσῃσι συντάξεως παρὰ τοῦ Τραπεζίου Συντάξεως καὶ Ἀυτοσφαλείας Ὑγειονομικῶν ἢ ἀνωτέρω δεκαετία περιορίζεται εἰς πενταετίαν.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου ἔχουσι καὶ αἱ ἄγαμοι ἢ χήραι ἀδελφαί, ἀλλὰ ἐπὶ πενταετίαν.

2. Ἵνα ὁμως τὸ φαρμακεῖον ἐξακολουθήσῃ λειτουργοῦν μὲχρι τῆς μεταβιβάσεως, πρέπει νὰ διευθύνηται ὑπὸ φαρμακοποιοῦ ἔχοντος νομίμως τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὸ φαρμακευτικὸν ἐπάγγελμα καὶ μὴ διευθύνοντος ἄλλο φαρμακείον. Ὁ πρὸς διεύθυνσιν τοῦ φαρμακείου φαρμακοποιὸς δέον νὰ προσληφθῇ τὸ πλὸν μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ φαρμακείου. Κατὰ τὸ τρίμηνον τοῦτο χρονικὸν διάστημα τὸ φαρμακεῖον δύναται νὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ εὐθύνην φαρμακοποιοῦ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακεῖον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ἀναφερομένου ἐπὶ τούτῳ μετὰ τῶν κληρονομίων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγίεινῆς.

Τὸ φαρμακεῖον διακόπτει τὴν λειτουργίαν του εὐθὺς ὡς ἤθελε παραιτηθῇ ὁ ἐπεύθυνος φαρμακοποιὸς καὶ μέχρι τῆς ἀναλήψεως τῆς διευθύνσεως παρ' ἄλλου ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ.

Ἐν περιπτώσει σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ ἕνεκα νόσου ἢ ἄλλης αἰτίας, πιστοποιουμένης ἐνθάρως ὑπὸ τριῶν ἱατρῶν, (ὧν εἰς ἀπαραιτήτως δέον νὰ εἶναι δημόσιος ὕγειονομικὸς ὑπάλληλος) ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινῆς, τὸ φαρμακεῖον ἐξακολουθεῖ λειτουργοῦν μόνον μετὰ πρόσληψιν ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ ὡς Διευθυντοῦ μὴ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακείον καὶ μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινῆς ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ φαρμακεῖον κλείει. διατηρουμένων τῶν δικαιωμάτων τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἀδείας εἰς τὸν κάτοχον ταύτης ἐπὶ τριετίαν.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριετίας ἀνακαλεῖται ἡ ἀδεια ἱδρύσεως φαρμακείου καὶ τὸ φαρμακεῖον κλείει ὀριστικῶς.

Εἰς περιπτώσιν θανάτου τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριετίας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς πρώτης καὶ δευτέρας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἰδιῶται εὐρισκόμενοι ἀπὸ διετίας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν ἐπισήμῳ συνεταιρισμῷ βεβαιουμένῳ διὰ συνεταιρικοῦ συμβολαίου ἐνώπιον συμβολαιογράφου. μετὰ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ. διατηροῦντος νομίμως φαρμακεῖον ἐν λειτουργίᾳ, δύναται νὰ λάβωσιν ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου. μετὰ ὑποβολὴν αὐτῶν εἰς ἐξετάσεις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς κατ' ἐπιστημονικὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγίεινῆς. Ἐπίσης διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς. καθορισθῇσονται τὰ θέματα ἐφ' ὧν θὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ὡς ἄνω ἰδιῶται συνεταιῖροι φαρμακείων, ἐξ ὧν θ' ἀποδειχθῇ ἡ πρακτικὴ αὐτῶν πείρα καὶ ἡ ἱκανότης ὡς καὶ τὰ τῆς ἐν γένει διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων τούτων.

Οι μη υποβαλόντες εντός μηνός από της δημοσίευσής του παρόντος ως και άπαξ αποτυχόντες κατά την δοκιμασίαν ενώπιον της ως άνω Έπιτροπής αποκλείονται δια παντός.

Φαρμακεία έμπίπτοντα εις την διάταξιν του άρθρου 3 του νόμου 617 και μη νομιμοποιηθέντα μέχρι σήμερα θεωρούνται νομίμως λειτουργούντα και εάν έτι οι ίδρυται τούτων δεν είναι εν ζωή κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος, θεωρουμένης της λειτουργίας αυτών ως μηδέποτε διακοπείσης.

Η χήρα και τα όρφανά τούτων δύνανται να διατηρήσουν εις λειτουργίαν ταύτα επί εξαμήνον από της ισχύος του παρόντος και να ένασκήσωσιν εντός αυτού τα δικαιώματα της μεταβιβάσεως της άδειας λειτουργίας τούτων εις έπιστήμονα φαρμακοποιόν κατά τα νενομισμένα.

Απόστασις φαρμακείων—Πώλησις φαρμάκων παρ' ιατρών.

Άρθρον 20.

1. Τα έφεξής ιδρύμενα φαρμακεία δέον να άφίστανται άπ' άλλήλων και από των ήδη λειτουργούντων 50 μέτρα, της άποστάσεως καταμετρουμένης είτε άπ' άκρου εις άκρον των φαρμακείων είτε από προσόψεως εις πρόσψιν τούτων.

2. Τα φαρμακεία τα επί χρονικόν διάστημα μείζον της διετίας συνεχώς λειτουργήσαντα υπό τον αύτον φαρμακοποιόν και από θέσεως εις θέσιν μεταφερόμενα δέον να άφίστανται από των λειτουργούντων τοιούτων 25 μέτρα, της άποστάσεως καταμετρουμένης ως άνωθι.

Άρθρον 21.

1. Επί μεταβιβάσεως άδειας λειτουργούντος φαρμακείου δύναται ό εις δν μεταβιβάσθην να έξακολουθή ή διατηρή ήν τη αύτē θέσει τό φαρμακείον τούτο, άλλως όφείλει να τηρήση τάς δια του παρόντος όριζομένης άποστάσεις.

2. Η διάταξις αύτη έφαρμόζεται και επί της κατά τό άρθρον 14 άμοιβαίης μεταθέσεως.

3. Οι παραβάται του άνωτέρω άρθρου τιμωρούνται δι' άμέσου κλεισίματος του φαρμακείου κατόπιν άποφάσεως του Υπουργού Υγείνης.

Άρθρον 22.

1. Άδεια συστάσεως φαρμακείου εις ιατρών δεν δίδεται.

Έξαιρετικώς δίδεται ή άδεια πωλήσεως φαρμάκων εις ιατρούς έξασκούντας τό ιατρικόν επάγγελμα εις μέρος, εν δ' δεν υπάρχουν φαρμακείον και από τό όποιον τό πλησιέστερον νομίμως λειτουργούν φαρμακείον απέχει πλέον των πέντε χιλιομέτρων, της άποστάσεως ύπολογιζομένης από άκρον εις άκρον των μερών. Η γραμμή καταμετρήσεως δέον πάντως να ακολουθήσθην την συνδέουσαν τά μέρη ταύτα συντομωτέραν ήμαξίτην όδον ή μη ύπαρχούσης τοιαύτης συντομωτέραν ήμιοική, και ούχι άτραπούς ή δυσβάτους όδούς.

2. Η άδεια αύτη χορηγείται δι' άποφάσεως του Υπουργού Υγείνης, αποκλειστικώς και μόνον, δι' ό μέρος διαμένει μονίμως και έξασκεί νομίμως τό επάγγελμα τού ιατρού ό ιατρός.

Η άνωτέρω άδεια άκυροϋται αυτοδικαίως εύθες ως ήθελεν ιδρυθή νομίμως φαρμακείον εις τον αύτον τόπον, ένθα διαμένει ό ιατρός, ή εις μέρος κείμενον εις απόστασιν όλιγωτέραν των 5 χιλιομέτρων. Η παράβασις αύτη τιμωρείται δια προστίμου 5.000—10.000 δραχμών επιβαλλομένου δι' άποφάσεως του Υπουργού Υγείνης, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου και εισπραττομένου συμφώνως ταίς διατάξεσι περί εισπράξεως των δημοσίων έσόδων.

Φαρμακεμπορεία.

Άρθρον 23.

1. Άπαγορεύεται ή έκδοσις άδειών, ιδρύσεως φαρμακεμπορείων.

2. Τα δυνάμει άδειών Νομαρχιών, έκδοθεισών πρό του ΓΦΠΒ

νόμου του 1910 ως και τά δυνάμει του άρθρου 17 του άπό 11)4)25 Ν. Διατάγματος «περί μεταρρυθμίσεως των διατάξεων περί συστάσεως φαρμακείων» συσταθέντα και διατηρηθέντα φαρμακεμπορεία και κατά την ισχύν του παρόντος νόμου νομίμως λειτουργούντα διατηρούνται, έπιτρεπομένης εις αυτά μόνον της πωλήσεως χονδρικώς φαρμάκων εις φαρμακοποιούς και ιατρούς τους κεκτημένους την εν άρθρω 22 του παρόντος όριζομένην άδειαν πωλήσεως φαρμάκων.

3. Η κατά παράβατιν του παρόντος ίδρυσις φαρμακεμπορείου συνεπάγεται την κατά του παραβάτου έφαρμογήν του άρθρου 2 παράγραφος 9 του παρόντος.

Άρθρον 24.

Εις τά δυνάμει άδειών Νομαρχιών έκδοθεισών πρό του νόμου ΓΦΠΒ λειτουργούντα φαρμακεμπορεία έπιτρέπεται ή πρόσληψις έπιστήμονος φαρμακοποιού δια την έκτέλεσιν συνταγών και την λιανικήν πώλησιν φαρμάκων.

Τά φαρμακεμπορεία ταύτα διατηροϋσι τό δικαίωμα τούτο μόνον επί μίαν δεκαπενταετίαν από της δημοσίευσής του παρόντος νόμου, μεθ' ήν ταύτα περιορίζονται αποκλειστικώς εις την χονδρικήν πώλησιν φαρμάκων.

Τά περ' ών το παρὸν άρθρον φαρμακεμπορεία, έφ' όσον ό ιδιοκτήτης αυτών έχει τέκνον σπουδάζον φαρμακευτικήν, δύνανται μεταβιβαζόμενα εις αύτό μετά την άποπεράτωσιν των σπουδών του να μετατραπώσιν εις φαρμακεία. Έπισυμβάντος θανάτου του ιδιοκτήτου πρό της άποπερατώσεως των σπουδών του τέκνου του, τό φαρμακεμπορείον μεταβιβάζεται εις αύτό και μεταβάλλεται εις φαρμακείον μετά την άποπεράτωσιν των σπουδών του.

Μή υπάρχοντος τέκνου σπουδάζοντος την φαρμακευτικήν ή πτυχιούγου φαρμακοποιού έπιτρέπεται ή διατήρησις και ή λειτουργία του φαρμακεμπορείου, μετ' άπόφασιν του Υπουργείου Υγείνης, υπό της χήρας και των ορφανών, επί μίαν πενταετίαν υπό έπιστήμονα φαρμακοποιόν, μεθ' ήν πενταετία παύει λειτουργούν.

Η μετά τον θάνατον του φαρμακεμπορίου επί μίαν πενταετίαν υπό της χήρας και των ορφανών διατήρησις και λειτουργία του φαρμακεμπορίου υπό έπιστήμονα φαρμακοποιόν έπεκτείνεται και επί των νομίμως λειτουργούντων φαρμακεμπορείων των Νέων Χωρών.

Άρθρον 25.

Έπιτρέπεται δι' άποφάσεως του Υπουργού επί της Υγείνης, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου ή υπό του Κράτους, των Δήμων και Κοινοτήτων καθ' ύπέρβασιν του νομίμου άριθμού των φαρμακείων, κατά τάς νενομισμένας διατάξεις ίδρυσις φαρμακείων αποκλειστικώς και μόνον πρός δωρεάν παροχήν φαρμάκων ες αποδεδειγμένους άπόρους.

Εις άπόρους ών ή άπορία πιστοποιείται υπό της Δημοτικής ή Κοινοτικής άρχής, εις τά εύαγή ιδρύματα και εις τά μέλη των Σωματείων των έχόντων ταμείον περιθάλψεως των μελών αυτών έπιτρέπεται ή υπό των φαρμακείων παροχή έκπτώσεως μέχρι του μεγίστου όρίου του καθοριζομένου έκάστοτε εν τη διατιμήσει των φαρμάκων. Η υπό φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, νοσοκομείων, κλινικών κλπ. παροχή φαρμάκων έκτός του ιδρύματος ως π. χ. εις ασθενείς προσερχόμενους εις έξωτερικά ιατρεία έπιτρέπεται μόνον δωρεάν εις αποδεδειγμένους άπόρους.

Οί κατά παράβασιν του άρθρου τούτου διευθυντάι ιδρύματα, εξαίρεσει της Πολυκλινικής Αθηνών, παρέχοντες φάρμακα επί οίχδήποτε πληρωμή εις μη νοσηλευόμενους εντός των ιδρυμάτων τιμωρούνται δια προστίμου 3 μέχρι 5 χιλιάδων δραχμών, επιβαλλομένου υπό του Υπουργού της Υγείνης, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου και εισπραττομένου συμφώνως πρός τάς δια-

τάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων. Δευτέρω υποτροπή τιμωρείται διὰ κλεισίματος τοῦ φαρμακείου τοῦ ἱδρύματος.

Φαρμακαποθήκη.

*Άρθρον 26.

1. Ἐπιτρέπεται ἱδρύσις φαρμακαποθήκης, πρὸς χονδρικήν πώλησιν φαρμάκων, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, εἰς μέρη ὧν ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 50.000.

2. Ἀπασαί δέον ἀπαραιτήτως νὰ διευθύνωνται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ ἐπιστήμονος φαρμακαποιοῦ, κεκτημένου τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 προσόντα καὶ μὴ διευθύνοντος φαρμακείου ἢ φαρμακεμπορείου ἢ ἐτέραν φαρμακαποθήκην ἢ ἐργοστάσιον φαρμακευτικῶν προϊόντων.

Ἡ ὑπὸ τῶν φαρμακαποθηκῶν πώλησις φαρμάκων ἐπιτρέπεται χονδρικῶς μόνον εἰς φαρμακεία, φαρμακεμπορεία, ἐπείρας φαρμακαποθήκας, εἰς τοὺς ἰατροὺς τῶν χωρίων, τοὺς ἔχοντας ἄδειαν παροχῆς φαρμάκων ἐνεκεν ἐλλείψεως φαρμακείων εἰς νοσοκομεία καὶ κλινικάς, εἰς ἃς ὑπάρχει φαρμακεῖον, χημεῖα καὶ μικροβιολογικά ἐργαστήρια.

Ἡ εἰς ἰδιώτας πώλησις φαρμάκων ὑπὸ τῶν φαρμακαποθηκῶν ἀπαγορεύεται.

Ἡ χονδρική πώλησις φαρμάκων συμφώνως ταῖς ἀνωτέρω διατάξεσιν ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰ φαρμακεία, ἀλλ' ἡ πώλησις δέον νὰ γίνεται ἐν ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι τοῦ φαρμακείου, ὥστε νὰ μὴ παρακωλύεται ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ λειτουργία.

Εἰς τὰ καὶ χονδρικὴν πώλησιν διεξάγοντα φαρμακεία ἀπαγορεύεται ἡ ἀνγγραφὴ τῆς λέξεως φαρμακαποθήκη καὶ ἐπιτρέπεται μόνον ἡ ἐπιγραφὴ «Φαρμακεῖον—Χονδρική πώλησις φαρμάκων» μετὰ τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ ἀδειούχου ἰδιοκτήτου τοῦ φαρμακείου φαρμακοποιοῦ.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος τιμωροῦνται διὰ προστίμου δαγμῶν 5—10 χιλιάδων ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς μετὰ γνώμης τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συνεπάγεται τὴν κατὰ τῶν παρῶντων ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 4 ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Διὰ τὴν τακτικὴν παρουσίαν τῶν διευθυντῶν τῶν φαρμακαποθηκῶν ἰσχύουσιν αἱ περὶ φαρμακείων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινῆς ἐκδοθεισῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 16 παράγρ. β'. τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων» λειτουργοῦσαι κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατηροῦνται ἐν λειτουργίᾳ.

Ἐπιτρέπεται ἡ διατήρησις καὶ λειτουργία τῆς φαρμακαποθήκης ὑπὸ τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν ἐπὶ πενταετίαν, ὑπὸ ἐπιστήμονα φαρμακοποιόν, μεθ' ἣν πενταετίαν ἡ φαρμακαποθήκη πύει λειτουργοῦσα.

*Άρθρον 27.

1. Ἡ ποιότης τῶν φαρμάκων τῶν πωλουμένων ὑπὸ τῶν φαρμακαποθηκῶν εἰς τὰ φαρμακεία καὶ τοὺς ἰατροὺς, τοὺς ἔχοντας ἄδειαν πώλησεως φαρμάκων, δέον νὰ ἀνταποκρίνηται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐν ἰσχύϊ Φαρμακαποθείας ἢ ἐτέρων ἐπιστήμων φαρμακοποιῶν.

2. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω φαρμάκων δύνανται αἱ φαρμακαποθήκαι νὰ ἔχωσι καὶ χημικὰς οὐσίας οἷας δῆποτε ποιότητος, ποσοριζομένης διὰ τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν, οὐδενὸς δὲ ἄλλου εἴδους ἐμπόριον ἐπιτρέπεται ἐν αὐταῖς καὶ τοῖς φαρμακεμπορείοις.

3. Αἱ παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος τιμωροῦν-

ται διὰ προστίμου 4000—25000 δραχμῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνώμης τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

*Άρθρον 28.

Τὰ περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν φαρμακείων καὶ φαρμακεμπορείων ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν φαρμακαποθηκῶν συμφώνως τῷ νόμῳ περὶ ἐπιθεωρήσεως φαρμακείων, παρισταμένου κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐνεργουμένους ἐπιθεωρήσεις τοῦ Πρὸεδρου τῶν φαρμακαποθηκαρίων.

*Εργοστάσια φαρμακευτικῶν προϊόντων.

*Άρθρον 29.

1. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, ἐκδομένης μετὰ γνώμης τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ἡ λειτουργία ἐργοστασίων, ἢ ἐργαστηρίων φαρμακευτικῶν προϊόντων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ταῦτα διευθύνωνται ὑπεύθυνως ὑπὸ χημικοῦ ἢ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, κεκτημένου τὰ νόμιμα προσόντα καὶ μὴ διευθύνοντος φαρμακείου ἢ φαρμακεμπορείου ἢ φαρμακαποθήκην ἢ ἔχοντα ἑτέραν δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ ὁποσδήποτε ἀμειβομένην ἰδιωτικὴν θέσιν.

2. Ἡ ἄνω ἄδεια χορηγεῖται ἐπὶ τῇ σχετικῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐν ἣ ἐπισυνάπτεται καὶ δήλωσις τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν ὑπεύθυνον διευθύνειν χημικοῦ ἢ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, μετὰ προηγουμένην ἐπιθεώρησιν καὶ ὑποβολὴν ἐκθέσεως, περὶ τῆς πλήρους ἐπαρκείας τοῦ ἐργοστασίου, πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν καὶ ἐπιστημονικὴν παρασκευὴν τῶν ἐν τῇ αἰτήσῃ ἀναφερομένων προϊόντων, παρὰ Ἐπιτροπῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

3. Τὰ ἤδη λειτουργοῦντα ἐργοστάσια ἢ ἐργαστήρια παρασκευῆς φαρμακευτικῶν προϊόντων ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγίεινῆς αἰτήσιν πρὸς χορήγησιν ἀδείας, ἥτις χορηγεῖται μόνον ἐὰν τὸ ἐργοστάσιον ἢ ἐργαστήριον διευθύνεται ὑπὸ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ ἢ χημικοῦ καὶ ἐὰν ἡ ἐπιθεώρησις ἤθελε κρίνει ὅτι ὑπάρχουσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἐγκαταστάσεις καὶ δύνανται νὰ παρασκευασθῶσιν ἐπιστημονικῶς ἐν τῷ ἐργοστασίῳ ἢ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τὰ ἐν τῇ αἰτήσῃ κατονομαζόμενα φαρμακευτικὰ προϊόντα.

4. Οἱ παραβάται τῆς ἀνω διατάξεως ἰδιωτῆται τῶν ἐργοστασίων καὶ ὑπεύθυνοι διευθύνται αὐτῶν τιμωροῦνται διὰ προστίμου 5.000—10.000 δραχμῶν καὶ διὰ προσκαίρου ἢ δεσποτικῆς κλεισίματος τοῦ ἐργοστασίου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς μετὰ γνώμης τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

*Άρθρον 30.

Τὰ ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων παρασκευαζόμενα φαρμακευτικὰ προϊόντα πωλοῦνται ἐντὸς ἐσφραγισμένου ἐμβυλαγίου, φέροντος ταινίαν γνησιότητος, ἐφ' ἧς ἀναγράφεται ἐκτὸς τῆς ἐπωνυμίας τοῦ ἐργοστασίου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπευθύνου παρασκευαστοῦ. Τὰ φαρμακευτικὰ προϊόντα παρασκευάζονται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν φαρμακοποιάν, ἀλλ' ἐπιτρέπεται καὶ ἡ παρασκευὴ φαρμακευτικῶν προϊόντων καὶ καθ' ἑτέρας φαρμακοποιίας, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῆς ἐτικέτας τοῦ δοχείου ἀναγράφεται ἡ φαρμακοποιία, καθ' ἣν παρασκευασθῇ τὸ φαρμακευτικὸν προϊόν.

*Άρθρον 31.

Οἱ παρασκευάζοντες φαρμακευτικὰ προϊόντα νοθευμένα ἢ ἥσσονος περιεκτικότητος εἰς δραστικὰ στοιχεῖα τιμωροῦνται διὰ προστίμου πέντε χιλιάδων ἕως ἑκατὸν χιλ. δραχμῶν καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ προσκαί-

ρου ή όριστικης άπαγορεύσεως τής λειτουργίας του έργοστασίου ή έργαστηρίου.

Φαρμακοποιία.

Άρθρον 32.

1. Η έκαστοτε ισχύουσα φαρμακοποιία και τὰ έκαστοτε εκδιδόμενα συμπληρώματα αύτής είναι ύποχρεωτικά δι' όλα τὰ λειτουργούντα φαρμακεία, τούς ιατρούς τούς κερκτημένους άδειαν πωλήσεως φαρμάκων, συμφώνως τῷ άρθρῳ 22 του παρόντος νόμου, ως και διὰ τὰ έργοστάσια ή έργαστήρια παρασκευής φαρμακευτικών προϊόντων.

2. Οι παραβάται τής διατάξεως του παρόντος άρθρου τιμωρούνται διὰ προστίμου 500—2.000 δραχμών και έν ύποτροπή 2.000—5.000 δραχμών, επιβαλλομένου δι' άποφάσεως του Έπουργού Υγείνης, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου και είσπραττομένου συμφώνως ταίς διατάξεσι περί είσπράξεως τών δημοσίων εσόδων.

Γενικά Διατάξεις.

Άρθρον 33.

1. Η ιδιότης του φαρμακοποιού του διευθύνοντος συμφώνως ταίς διατάξεσι του παρόντος νομίμως συνεστημένον φαρμακείον ή φαρμακεμπορείον είναι άσυμβίβαστος πρός πῶσαν δημοσίαν, δημοτικήν, κοινοτικήν ή άμειβομένην ιδιωτικήν θέσιν. Οι κατέχοντες τινά τών άνω θέσεων ύποχρεούνται άμα τῇ ενάρξει τής λειτουργίας του φαρμακείου, φαρμακαποθήκης, έργοστασίου ή έργαστηρίου φαρμακευτικών προϊόντων, όπως παραιτηθῶσι τής δημοσίας κλπ. θέσεως ή τής άδείας συστάσεως φαρμακείου και διευθύνσεως φαρμακεμπορείου κλπ.

Δύνανται νά επιτραπῇ, δι' άποφάσεως του Έπουργείου Υγείνης και μετά γνώμην του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου, όπως φαρμακοποιοί διευθύνοντες νομίμως λειτουργούν φαρμακείον ή φαρμακεμπορείον παρέγωνσιν ύπηρεσίας επ άμειβῇ είς ιδιωτικά ιδρύματα ή όργανισμούς κατά νας ώρας, καθ' ός δέν λειτουργεί τὸ ύπ' αὐτὸν διευθυνόμενον φαρμακείον ή φαρμακεμπορείον.

2. Είς τήν διάταξιν τής άνωτέρω παραγράφου και έντός τριών μηνών από τής ισχύος του παρόντος Νόμου ύπάγονται και οι κατά τήν ισχύν του παρόντος διατηρούντες συγχρόνως δύο τών άνωτέρω ιδιοτήτων.

3. Φαρμακοποιοί διατηρών νομίμως συνεστημένον φαρμακείον δεχόμενος αίρετόν άξιωμα θεωρείται ύποχρεωτικώς διατελῶν έν άδεία ή δέ συνέχισις τών έργασιών του φαρμακείου του επιτρέπεται μόνον υπό τήν διεύθυνσιν έπιστήμονος φαρμακοποιού κατά τὰ έν τῷ παρόντι νόμῳ όρίζόμενα.

4. Οι παραβάται τής διατάξεως του παρόντος άρθρου τιμωρούνται με άνάκλησιν τής χορηγηθείσης αὐτοίς άδείας ιδρύσεως φαρμακείου ή διευθύνσεως φαρμακείου, φαρμακεμπορείου, φαρμακαποθήκης, έργοστασίου ή έργαστηρίου φαρμακευτικών προϊόντων, προκαλουμένην δι' άποφάσεως του Έπουργού Υγείνης.

Άρθρον 34.

1. Η εκτέλεσις τών συνταγών και ή λιανική πώλησις φαρμάκων, είς τὸ κοινὸν επιτρέπεται μόνον είς φαρμακοποιούς έχοντας έν λειτουργία νομίμως συνεστημένα φαρμακεία ή διευθύνοντας φαρμακεμπορεία περί ὧν τὸ 24ον άρθρον του παρόντος και έντός τών φαρμακείων ή φαρμακεμπορείων, άτινα οὔτοι νομίμως διευθύνουσιν, ως έπίσης και είς τούς ιατρούς τούς έχοντας τήν δύναμει του άρθρου 22 άδειαν πωλήσεως φαρμάκων και συμφώνως τῇ έκάστοτε ισχύουση διατιμήσει, ύποχρεουμένων τούτων είς τήν χορήγησιν σημειώσεως αναγραφούσης τὸν αριθμὸν τής συνταγῆς και τὸ είσπραχθὲν ποσὸν ως και τὴν χορήγησιν άντιγράφου τής συνταγῆς. αναφέροντος κερχωρισμένως τήν τιμὴν έκάστου φαρμάκου, εφ' ὅσον ήθελεν αὕτη ζητηθῇ παρὰ του άγοραστοῦ.

Η παράβασις τής διατάξεως περί πωλήσεως φαρμάκων υπέρ τήν διατιμήσιν κολάζεται κατά τὰς ισχύουσας διατάξεις τών περί αίσχροκερδείας νόμων, ή δέ τών λοιπών διατάξεων τής προηγουμένης παραγράφου διὰ προστίμου πεντακοσίων έως δύο χιλιάδων δραχμών, επιβαλλομένου υπό του άρμοδίου Πταιματοδικείου. Έν ύποτροπή τὸ πρόστιμον διπλασιάζεται.

2. Οι κατά παράβασιν του παρόντος άρθρου άντιποιούμενοι έργα φαρμακοποιού τιμωρούνται με φυλάκισιν τριών μηνών και χρηματικήν ποινήν 2 χιλιάδων δραχμών, και έν ύποτροπή με φυλάκισιν 6 μηνών και χρηματικήν ποινήν δεχ. 4 χιλιάδων.

Άρθρον 35.

Η έντός φαρμακαποθηκῶν, φαρμακεμπορείων (έξαιρέσει τών έν άρθρ. 24 τοιούτων) και έργοστασίων φαρμακευτικών προόντων εκτέλεσις συνταγών και λιανική πώλησις φαρμάκων έπίσῳρει επί μὲν του ενεργήσαντος τήν εκτέλεσιν τής συνταγῆς, ως και τήν πώλησιν τοῦ φαρμάκου τήν έν τῷ άνωτέρω άρθρῳ ποινήν, επί δέ του έχοντος άδειαν ιδρύσεως φαρμακαποθήκης, φαρμακεμπορείου και έργοστασίου φαρμακευτικών προϊόντων τήν άρσιν τής άδείας λειτουργίας αὐτῶν, προκαλουμένην δι' άποφάσεως του Έπουργού Υγείνης, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου.

Άρθρον 36.

1. Οι έργοστασιόχοι φαρμακευτικών προϊόντων δύνανται νά πωλῶσι χονδρικώς τὰ ύπ' αὐτῶν παρασκευαζόμενα φαρμακευτικά προϊόντα αποκλειστικῶς είς φαρμακοποιούς, φαρμακεμπόρους και φαρμακαποθήκας και οὐχι είς τὸ κοινόν.

2. Οι παραβάται του παρόντος άρθρου τιμωρούνται δι' άποφάσεως του Έπουργού Υγείνης, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου, διὰ προστίμου δραχ. 5—20 χιλιάδων.

Άρθρον 37.

1. Άπαγορεύεται είς παραγγελιοδόχους ή έναποθήκευσις και ή μεταπώλησις φαρμακευτικών προϊόντων.

2. Επιτρέπεται έξαιρετικῶς είς άντιπροσώπους φαρμακευτικῶν ιδιοσκευασμάτων (специали́те) ή έναποθήκευσις και ή μεταπώλησις τών ιδιοσκευασμάτων εκείνων, άτινα άντιπροσωπεύουσιν, άλλ' έν τοιαύτῃ περιπτώσει ή μεταπώλησις επιτρέπεται μόνον χονδρικῶς είς φαρμακεία, φαρμακεμπορεία, φαρμακαποθήκας και είς τούς ιατρούς τούς έχοντας άδειαν πωλήσεως φαρμάκων.

3. Οι παραβάται τής παρούσης διατάξεως τιμωρούνται διὰ προστίμου δραχμών 1000—10.000 επιβαλλομένου δι' άποφάσεως του Έπουργού Υγείνης, μετά γνωμάτευσιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου, τὰ δέ τυχόν άνευρεθέντα φαρμακευτικά προϊόντα κατάρχονται πρός όφελος του Δημοσίου.

Άρθρον 38.

Τὰ ήδη λειτουργούντα νομίμως άνεγνωρισμένα φαρμακεία Συνεταιρισμῶν καθὼς και τὰ τοιαῦτα τὰ είς τὰς νέας χώρας νομίμως λειτουργούντα από Τουρκοκρατίας διατηρούνται.

Άρθρον 39.

Άπαγορεύεται ό συνεταιρισμὸς μεταξὺ φαρμακοποιῶν και ιατρῶν ή ή παροχή ποσοστών.

Οι παραβάται του παρόντος τιμωροῦνται διὰ προστίμου 5000—μέχρι 50 χιλιάδων δραχμών.

Άρθρον 40.

1. Τὰ φαρμακεία τών πρακτικῶν φαρμακοποιῶν τὰ νομίμως συνεστημένα ως και τὰ λειτουργούντα δύναμει του από 18 Οκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περί χορηγήσεως άδειῶν συστάσεως φαρμακείων είς πρόσφυγας φαρμακοποιούς διατηρούνται ως ύπεράριθμα. μή δύναμενα νά μεταβιβασθῶσιν ούτε έν τῇ ζωῇ οὔτε μετά θάνατον.

2. Εξαιρούνται τὰ φαρμακεία τῶν πρακτικῶν φαρμακοποιῶν τὰ ἰδρυθέντα δυνάμει ἀδείων τῆς Κρητικῆς ἢ Σαμιακῆς Πολιτείας, ἅτινα ἐπιτρέπεται νὰ μεταβιβασθῶσι συμφώνως τοῖς ἄρθροις 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς πόλεις τῆς Κρήτης ἔχουσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 5000 κατοίκων, ἐνθα λειτουργοῦσι φαρμακεία μόνον πρακτικῶν φαρμακοποιῶν, δύναται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια ἰδρύσεως φαρμακείου εἰς ἐπιστήμονα φαρμακοποιὸν χωρὶς τὰ ὑπάρχοντα φαρμακεία τῶν πρακτικῶν φαρμακοποιῶν ν' ἀποτελοῦν κώλυμα.

3. Τὰ δυνάμει ἀδείων τῆς Σαμιακῆς καὶ Κρητικῆς Πολιτείας συνεστημένα φαρμακεία ἱατρῶν καταργοῦνται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀποζημιωθῇ παρὰ τοῦ οἰκείου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, τῆς ἀποζημιώσεως ὀριζομένης παρὰ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου νομιάτρου, τοῦ Προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου καὶ ἑνὸς τρίτου ὑποδεικνυμένου παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ φαρμακείου ἱατροῦ, ἄλλως παραμένουσιν ὡς ὑπεράριθμα, μὴ δυνάμενα νὰ μεταβιβασθῶσιν.

Πρακτικοὶ φαρμακοποιοὶ καταφυγόντες εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν καὶ ἔχοντες ἐξασκήσει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φαρμακοποιοῦ τοῦλάχιστον ἐπὶ δεκαετίαν ἐν Μικρασίᾳ, καὶ οἵτινες καίτοι ἐμπροθέσμως εἶχον αἰτήσῃ τὴν παροχὴν ἀδείας συμφώνως τῷ καταργηθέντι Διατάγματι περὶ προσφύγων φαρμακοποιῶν δὲν ἔτυχον ἀδείας, δύναται ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου τούτου νὰ ζητήσῃ νὰ παραπεμφθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς καταρτισθεμένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγίεινῆς. Οἱ ἐκ τούτων κρινόμενοι ὡς ἐπιτυχόντες δικαιοῦνται νὰ ἀφομοιωθῶσι πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀδειούχους φαρμακοποιοὺς διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγίεινῆς.

Ἄρθρον 41.

Αἱ ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἄλλως προκύπτουσαι κεναὶ θέσεις φαρμακείων πληροῦνται ἐκ τῶν τυχόν ὑφισταμένων ὑπεράριθμων καὶ νομίμως λειτουργούντων φαρμακείων ἐπιστημόνων φαρμακοποιῶν.

Ἄρθρον 42.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ παντοπωλῶν ἢ εἰδοπωλῶν ὡς καὶ ἡ παρὰ παντὸς μὴ συγκεντρύνοντος τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προσόντα πώλησις φαρμακευτικοῦ εἶδους, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν πίνακα Υ' τοῦ ἀπὸ 25-2-20 διατάγματος, ἢ τοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ παρόντος ἐκδοθησομένου τοιοῦτου.

2. Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000—4000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 43.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ διαφήμισις ἐκ μέρους φαρμακείων διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐν αὐτοῖς πωλουμένων φαρμάκων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ ἀνγγραφή ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῶν προθηκῶν τῶν φαρμακείων, φαρμακευτειῶν καὶ φαρμακαποθηκῶν πάσης ἐτέρας λέξεως πλὴν τοῦ ὀνομασθέντος τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ, φαρμακεμπόρου ἢ φαρμακαποθηκαρίου καὶ τῆς λέξεως «φαρμακείον» διὰ τὰ φαρμακεία, «φαρμακευτεῖον» διὰ τὰ φαρμακευτεῖα καὶ «φαρμακαποθήκη» διὰ τὰς φαρμακαποθήκας.

2. Προκειμένου περὶ ἰδιοσκευασμάτων, ἐπιτρέπεται ἡ διαφήμισις μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινῆς ἐκδιδόμενης σχετικῆς ἀδείας ἐλευθέρως κυκλοφορίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐνδείξεων χρησιμοποιοήσεως τῶν φαρμάκων τούτων.

3. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται διὰ προστίμου δεσφ. 1000—2000.

Ἄρθρον 44.

Τὰ περὶ βοηθῶν, μαθητῶν καὶ προσωπικοῦ ἐν γένει, τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν φαρμακείων, τὰ περὶ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων καὶ τὰ περὶ πωλήσεως τῶν φαρμάκων κανονίζον-

ται καὶ τροποποιοῦνται διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδομένων μετὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγίεινῆς Ὑπουργοῦ, διατερουμένων ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τούτων τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰσχύοντων τοιοῦτων.

Οἱ παραβάται τῶν περὶ βοηθῶν κλπ. καταρτισμοῦ τῶν φαρμακείων τῶν ἐν ἰσχύϊ διατερουμένων ἢ ἐκδοθησομένων διαταγμάτων τιμωροῦνται διὰ προστίμου μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 5 χιλ. δραχμὰς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ παραβάται τῶν περὶ πωλήσεως φαρμάκων καὶ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ἐκδοθησομένων διαταγμάτων τιμωροῦνται διὰ προστίμου δραχμῶν 5000 ἢ διὰ κατασχέσεως καὶ καταστροφῆς τῶν φαρμάκων ἢ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Ὡς ἐξέταστα πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν βοηθῶν φαρμακείων ὀρίζονται δραχμαὶ 150 καὶ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου σὺν τῇ αἰτήσῃ τούτου πρὸς ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 45.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδοθέντα διπλώματα εὐρεσιτεχνίας φαρμακευτικῶν εἰδικότητων δὲν ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρον 46.

Συνιστᾶται διὰ τὴν ὅλην ἐπικράτειαν εἰς Πανελλήνιος Φαρμακευτικὸς Σύλλογος εἰς τὸν ὁποῖον μετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς δι' ἀντιπροσώπων πάντες οἱ Φαρμακευτικοὶ Σύλλογοι. Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι ἀποτελοῦντες τὰ μέλη τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἐκλέγονται κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν. Σύλλογοι ἀποτελούμενοι ἐξ ὀλιγοτέρων τῶν 15 μελῶν ἐκλέγουσιν 1 ἀντιπρόσωπον. Σύλλογοι ἀποτελούμενοι ἐκ περισσοτέρων μελῶν ἐκλέγουσιν 1 ἀντιπρόσωπον ἀνὰ ἐκάστην δεκάπεντάδα ἐπὶ πλεόν μελῶν ἢ κλάσμα ταύτης ὅταν τοῦτο ὑπερβαίῃ τὸ ἥμισυ. Δι' ἕκαστον τῶν ἀντιπροσώπων τούτων ἐκλέγεται καὶ εἰς ἀναπληρωτῆς.

Ἐκαστος Σύλλογος ἐκλέγει τοὺς κατὰ τὸ ἄνω ἐδάφιον ἀντιπροσώπους του ὡς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτοῦ κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν ἀρχαιεσιῶν του. Ἐν τῇ προκειμένῃ ἡμῶς περιπτώσει οἱ Σύλλογοι ὀφείλουσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ συγκαλέσωσι Συνελεύσεις συμπληρωματικῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 47.

Ὅπου ἐν τῷ Π. Διατάγματι τῆς 10—12—1928 περὶ συστάσεως προσωπικοῦ καὶ κατανομῆς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινῆς κλπ. συναντᾶται ἡ φράσις «εἰδικὸς ἐπιθεωρητῆς φαρμακείων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς φαρμακείων» ὡς οὗτος προβλέπεται καὶ νοεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 6—11—21 Νομοθετ. Διατάγματος «περὶ ἐπιθεωρήσεως φαρμακείων καὶ φαρμακευτειῶν».

Καταργεῖνται

1. Τὰ ἄρθρα 1—11 συμπεριλαμβανομένου, τοῦ Β. Διατάγματος, τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1861, «περὶ κανονισμοῦ τῶν φαρμακείων», ὁ Νόμος ΩΜΒ' τοῦ 1880 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἀδείας συστάσεως φαρμακείων» καὶ «περὶ τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἱατρικὴν» Β. Διατάγματος τοῦ 1834, ΑΚΒ' τοῦ 1882, ΑΨΣ' τοῦ 1883 «περὶ ἐνασχίσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις».

Ὁ νόμος ΓΦΠΒ' τοῦ 1910 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ φαρμακείων καὶ φαρμακευτειῶν διατάξεων».

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 358 τοῦ 1915 «περὶ διαλύσεως τῶν σωματικῶν οἰκονομικῶν καὶ φαρμακευτικῶν».

Τὸ ἀπὸ 2—10—23 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 358 κλπ.»

Ὁ νόμος 615 τοῦ 1915 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων».

Ὁ νόμος 617 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς χώραις».

Τὸ Διάταγμα τῆς 20—12—27 «περὶ καταρτισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τῆς Ἑλληνικῆς φαρμακοποιίας».

Διάταγμα τῆς περὶ τῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης 2122 τοῦ 1917 «περὶ παροχῆς ἀδείας τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἱατρὸν καὶ φαρμακοποιόν».

Ὁ νόμος 1222 τοῦ 1918 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς Χώραις».

Τὸ διάταγμα τῆς 10—4—18 «περὶ δοκιμασίας τῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις ἐμπειρικῶν φαρμακοποιῶν».

Ὁ νόμος 1622 τοῦ 1919 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1222 κλπ.».

Ὁ νόμος 1624 τοῦ 1919 «περὶ ἰδρύσεως ἐν Πειραιεὶ συν-εργατικῶν φαρμακείων».

Ὁ νόμος 1626 τοῦ 1919 «περὶ πωλήσεως κλπ.».

Ὁ νόμος 1678 τοῦ 1919 «περὶ παρατάσεως τῆς διὰ τοῦ νόμου 1222 κλπ. τειταγμένης προθεσμίας».

Ὁ νόμος 1625 τοῦ 1919 «περὶ πληρωμῆς τῶν δαπανῶν τῆς φαρμακοποιίας».

Ὁ νόμος 2750 τοῦ 1922 «περὶ παρατάσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμου 1222 προθεσμίας κλπ.».

Ὁ νόμος 2902 τοῦ 1922 «περὶ προσθήκης ἐδαφίων εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ 615 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων κλπ.».

Ὁ νόμος 2912 τοῦ 1922 «περὶ ἰδρύσεως φαρμακείου ἐν Θεσσαλονίκῃ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ὁ νόμος 2929 τοῦ 1922 «περὶ πληρωμῆς δαπανῶν πρὸς σύνταξιν κλπ. τῆς φαρμακοποιίας».

Ὁ νόμος 3006 τοῦ 1922 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Θράκῃ».

Ν. Δ. 10 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ χορηγίας ἀδειῶν πρὸς σύστασιν φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιούς καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους συνεστημένων φαρμακείων».

Ν. Δ. 2 Φεβρουαρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ χορηγίας ἀδειῶν πρὸς σύστασιν φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιούς κλπ.».

Ν. Δ. 7 Μαρτίου 1923 «περὶ χορηγίας ἀδειῶν συστάσεως φαρμακείων καθ' ὑπέρβασιν κλπ. εἰς ἐπιστρυτευθέντας ἐφέδρους κλπ.» (σελ. 450).

Ν. Δ. 21 Μαρτίου 1923 «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ νόμου 3006 τῆς 6)8)22 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Θράκῃ».

Ν. Δ. 9 Ἰουνίου 1923 «περὶ χορηγίας ἀδείας ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος φαρμακοποιοῦ εἰς πρόσφυγας πρακτικοὺς φαρμακοποιούς».

Ν. Δ. 8 Αὐγούστου 1923 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου ἐ. ἑ. Ν. Δ. κλπ. καὶ εἰς τοὺς φαρμακοποιούς».

Ν. Δ. 1 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου ἐ. ἑ. Ν. Δ. «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐξασκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς ἐπιστήμονας, ἱατροὺς μὴ κερκτημένους τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα».

Ν. Δ. 18 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ χορηγίας ἀδειῶν συστάσεως φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιούς».

Ν. Δ. 18 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1923 Ν. Δ. κλπ.».

Ν. Δ. 18 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1923 Ν. Δ. κλπ.».

Ν. Δ. τῆς 10 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ παρατάσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμου 1222 τοῦ 1918 προθεσμίας πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας ἀσκήσεως τῶν ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Ν. Χώραις».

Ν. Δ. 12 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1923 Ν. Δ. κλπ.».

Ν. Δ. 25 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τῆς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεως τῶν φαρμακείων».

Ν. Δ. 29 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ ἰδρύσεως φαρμακείων ἐν ταῖς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν κειμένῳις συνεισπύσιν».

2 Τὸ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Δ. «περὶ παρατάσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου π. ἑ. Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ ἀπέρβασιν ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Ἑλλάδι παρὰ προσφύγων κλπ.».

Τὸ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 617 τῆς 21 Ἰανουαρίου 1915 «περὶ ἐξασκήσεως τῶν ἱατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις».

Τὸ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων».

Ἡ τρίτη, ἡ τετάρτη καὶ πέμπτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3601 τοῦ 1928 «περὶ συστάσεως φαρμακοποιῶν Σιδηροδρόμων» ἡ πρώτη καὶ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ὁ νόμος 4176 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11)5)29 Ν. Διατάγματος «περὶ ἰδρύσεως φαρμακείων καθ' ὑπέρβασιν τοῦ νομοῦ ἀριθμοῦ».

Ὁ νόμος 4184.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αὐλαίᾳ τῇ 27 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

Ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς

Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

Εὐαγγέλιος καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῇ 29 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ